

ærede Finansminister har været noget haard i Kravet om de Pengemidler, der skulde medgaa til Administrationen af denne Benzinafgift, at kræve 2 pCt. af Afgiftsbeløbet til Administrationen er sikkert en noget glubsk Mundfuld; jeg vil henstille til den højtærede Finansminister at overveje, om ikke Halvdelen, den ene Procent, kunde være mere passende. Om Gummiafgiften skal jeg ikke udtale mig, idet jeg udtaler Haabet om, at dette Lovforslag vil være forsvundet, inden vi i Udvalget er færdige med at overveje de forskellige Forhold.

Med disse Udtalelser skal jeg tilsige mit Partis Medvirkning til Løsning af Opgaven: Fremskaffelse af en Afgift, der svarer til Motorkøretøjernes Slid paa Vejene, og denne fordelt paa det retfærdigst mulige Grundlag.

Steen: Den Lovgivning paa Motorlovgivningens Omraade, der ved de her foreliggende Lovforslag er indledet her i Landet, hviler i Virkeligheden paa et helt nyt Grundlag, en helt ny Grundbetragtning. Hidtil har det været saaledes, at det, at man betragtede Motorkøretøjer som Luksusgenstande, har indvirket paa de Beslutninger, Rigsdagen i skattemæssig Henseende har taget overfor disse. Dette fik sit Udtryk i vor nugældende Motorlovgivning, der er en Kombination af en Vægt-skat og en Skat paa Hestekræfter, og man opretholdt Skatten paa Hestekræfter op igennem Tiderne, efter at man i Lovgivningen havde fastsat Hastighedsbestemmelser, der forhindrede Hestekræfterne i at udfolde sig. Nu forlader man aldeles dette og stiller Opgaven op paa den Maade, at det eneste, man gennem denne Lovgivning tilsigter, er at tilvejebringe Dækning for det Slid, som Motorkøretøjerne foraarsager paa Landets Veje, og fordele denne Afgift paa den retfærdigst mulige Maade. Jeg vil forbeholde mig under Sagens videre Behandling nøjere at overveje, om det ogsaa er rimeligt helt at forlade Hestekræfterne og dermed helt og ganske at se bort fra det Luksusmoment, man hidtil i nogen Grad har hæftet sin Opmærksomhed ved. Men naar man ser paa Opgaven, som den her er stillet, maa det jo erkendes, at Vejudgifterne op gennem de senere Aar er steget og steget meget voldsomt. Dette skyldes to Ting; det skyldes naturligvis dette, som alle ser og mange irriteres over, men som der nu en Gang ikke er noget at gøre ved, nemlig at Automobilene kører paa Vejene, men det skyldes tillige en Ting

til, som man ligesom i mindre Grad har samlet sin Opmærksomhed om: at hele vor Opbygning og Konstruktion af Vejene ikke er beregnet paa det Slid, som Nutidens Trafikmiddel Automobilene foraarsager. Derfor er det efter vor Opfattelse en paa langt Sigt forstandigere økonomisk Foranstaltning at foretage en omfattende Ombygning af Vejnettet, at foretage omfattende og gennemgribende Grundforbedringer, saaledes at de aarlige Vedligeholdelsesudgifter kan formindskes. Jeg erkender, at der er sket store Fremskridt, noget forskelligt for de forskellige Amters og de forskellige Kommuners Vedkommende, men det er vor Opfattelse, at denne Ombygning af Vejene ikke kan siges at have holdt Trit med Udviklingens Krav, og vi for vort Vedkommende vil meget gerne medvirke til at tilvejebringe en Ordning, hvorved den yderligere kunde forceres frem. Vi er naturligvis fuldkommen klare over, at det vil stille øjeblikkelige økonomiske Krav, som Stat og Kommune ikke kan opfylde, og som ikke kan dækkes ved nogen Art af Afgifter, men at Midlerne derfor maa tilvejebringes ved Laan, og vi har intet imod, at saadanne Laan fremskaffes under Statens Medvirken og under Statens Garanti, for at man kan opnaa dem paa de lempeligst mulige Vilkaar. Følger man denne Fremgangsmaade, hvad jeg meget stærkt anbefaler, er det vor Overbevisning, at Udgifterne til Vejvæsenet ad Aare kan reduceres betydeligt og ikke vil blive større end, at de ved en rimelig og retfærdig Fordeling ogsaa kan blive taalelige for dem, der skal bære dem.

Men her staar man straks overfor det store Stridsspørgsmaal: Hvad er den retfærdige Fordeling? Og det nytter jo ikke at skule det; her deler vel Rigsdagen som Befolkningen sig i to Grupper, den ene hævde, at Motorkøretøjerne i Virkeligheden skal betale alle af Vejenes Vedligeholdelse og Forbedring foraarsagede Udgifter; man siger det ikke altid rent ud, men det kommer til Gengæld ad Omveje til Udtryk paa saa mangfoldige Maader, at der ingen Tvivl bliver tilbage. Den anden Opfattelse er den, at Motorkøretøjerne selvfølgelig skal betale og betale en væsentlig Del af Vejudgifterne, men at ogsaa det øvrige Samfund har Interesse i og Fordel af, at Vejnettet stadig forbedres, og derfor ogsaa bør bidrage sin Del dertil. Jeg for mit Vedkommende slutter mig afgjort til den sidste Opfattelse.

Det er jo efterhaanden en anselig Række af Afgiftslove, vi beskæftiger os